

korn; men det vil tillige indskrænke denne Net paa andre Egne, hvor der gaar under 10 Tønder Land paa 1 Tønder Hartkorn. Netten til Myndejagt vil saaledes efter vort Forslag blive udvidet i de Egne, hvor den i Almindelighed maa antages ikke at ville gjøre Skade, men den vil blive indskrænket i de Egne, hvor der er Sandsynlighed for, at den vil kunne gjøre Skade. Dette vil jeg bemærke til den meget ærede Minister. Den ærede Minister yttrede fremdeles, at 2,000 Tønder Land var en vilkaarlig valgt Grændse. Sa

ganffe vist; men det maa gjælde om hvilken- somhelst Grændse, at den til en vis Grad er vilkaarlig. Den ærede Drdsfører bemærkede, at det ofte vilde være vanskeligt for en Sagtstebaver, eller Sagtelsker, som jeg hellere vil kalde ham, der vil leie et Sagtdistrikt, at vide, hvor mange Tønder Land Distriktet er. Det er en ganffe rigtig Bemærkning af den ærede Drdsfører, men det maa blive den paagjældende Sagtelskers egen Sag at oplyse dette; det er et saa overordentligt Forhold, at jeg hverken kan anse det for rigtigt eller fornødent, at Lovgivningen tager særligt Hensyn dertil. Spørgsmaalet om, hvorvidt det har været Meningen, at det skulde være en Hertilighed at indskrænke Myndejagten til 200 Tønder Hartkorn, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, omendstjondt det dog kunde være muligt, at dette Hensyn har spillet en større Rolle baade ved den ærede Drdsførers Bemærkninger og hos den ærede Minister, end de selv vide af; men under alle Omstændigheder maa det betragtes som urimeligt at begrænse Netten til at drive Myndejagt efter Hartkorn og Skyldsatning, at ville fastsætte et Sagtdistrikts Grændse efter Hartkorn, og det undrer mig, at Udvalget, efter at Oprørsomheden er bleven henvendt paa denne Urime- lighed, kan anbefale Thinget at stadfæste denne Bestemmelse. Det er vel sandt, at det kun er en ældre Bestemmelse, der anbefales til Stad- fæstelse endog med en vis Begrændsning og en mindre Forandring, men det maa dog ikke overses, at der en stor Forskjel paa at lade en gammel Bestemmelse blive staaende ufor- andret uden at omtale den og at optage den i en ny Lov og derved give den en udtrykke-

lig Stadfæstelse og vedkjende sig den Tanke, der ligger deri. Dette tror jeg ikke, at man skal gjøre, eller at der overhovedet bør være Tale om. At sætte en Grændse for Mynde- jagtens Udøvelse, saaledes at den begrændses efter 200 Tdr. Hartkorn, tror jeg, at Folke- thinget aldrig vilde være faldet paa; men det er netop det, som vi ville gjøre ved udtrykke- lig at stadfæste denne ældre Bestemmelse. Med disse Bemærkninger skal jeg atter anbefale det her stillede Forslag.

Thorup: Jeg har ønsket Ordet med Hensyn til en Udtalelse af det ærede Med- lem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Sager), idet han sagde, at Landmændene skulde holde større Opsyn med deres Sagtret. Jeg veed ikke, om han har ment, at enhver mindre Jordbruger eller Husmand skal holde en Sagtopsynsmand. Det var blot dette Spørgsmaal, jeg vilde fremsætte.

Sager: Noget Saadant kan jeg natu- rligvis ikke mene. Jeg mener, at man skal holde Opsyn med sine Ting i Forhold til Tingenes Betydning og sin egen Gyne, og jeg tror rigtignok, at paa ikke ganffe saa Steder kunde man ønske, at de omfattende Sagtdistrikter bleve bedre passede, og det vilde være en væsentlig Lettelse for Sagernes For- sølgning, være sig paa den ene eller den anden Maade, desjom det var anderledes.

Clausager: Ja, det er kun en ganffe kort Henvendelse, jeg ønskede at gjøre til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), som jeg desværre ser er gaaet ud af Salen i dette Dieblit. Det er ikke saa sjældent at høre det ærede Medlem fremkomme med en Bittighed eller en Spøg her i Salen, som jeg finder noget underlig, men idag er han fremkommen med en Uttring, som forekommer mig uforstaaelig, idet han sagde, at i Sverrigs Klippeegne og stenede Egne fandtes der ingen Markmus, som kunde spise Ræven. Jeg tvivler nu ikke paa, at det ærede Medlem vil gjøre den Ind- vending, at jeg har opfattet ham urigtigt, og jeg har selv været i Tvivl, om jeg havde